

Z toho jde, že častěji zmíněným usnesením měst. zastupitelstva v Ž. bylo zasaženo do práv st-lových a že tudíž nemožno právem vysloviti, že stížnost, kterou se st-l proti tomuto zásahu do svých práv bránil, jest bezpředmětná.

Zbývá ještě rozlušiti otázku, zdali tento zásah do práv st-lových srovnává se se zákonem, či se jemu příčí. Dle § 2 zák. z 15. dubna 1920 č. 312 Sb. úředníkům obecním, kteří odešli nebo odejdou na trvalý odpočinek, přísluší týž nárok na drahotní a nákupní přídavky, jako v obdobných případech mají úředníci státní rovnocenné kategorie a stejné doby služební, a to po dobu, pokud drahotní a nákupní přídavky se budou vypláceti státním úředníkům a jich příslušníkům.

Tento nárok není ani u obecních ani u státních úředníků obmezen na případy, že úředníci ti nepožívají drahotních přídavek jinde. Jediné obmezení, které ostatně vešlo v platnost později, nežli se stalo usnesení měst. zastupitelstva v Ž., obsahuje odst. 7. § 6 zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. pro případ, že m a n ž e l k a státního nebo veřejného zaměstnance v činné nebo veřejné službě sama také požívá drahotního přídavku. Na tento případ však nař. rozhodnutí právo st-lovo na drahotní přídavky neomezuje, nýbrž mu ukládá obmezení zcela jiného způsobu a obsahu, pro které však v žádném zákoně není opory.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss.

Č. 3821.

Administrativní řízení: Opravný prostředek proti rozhodnutí okr. spr. komise, který došel k podacímu úřadu sice poslední den lhůty rekursní, avšak až po úředních hodinách pro podatelnu určených, jest opožděný.

(Nález ze dne 27. června 1924 č. 11.510).

V ě c: V. K. v H. C. (adv. Dr. Viktor Říha) proti zemskému správnímu výboru v Praze o včasnost opravného prostředku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Proti rozhodnutí osk v P z 9. října 1922 ve věci písemné důtky, dané st-li jako tajemníku města H. C., jež bylo st-li doručeno dne 16. října 1922, podal tento u osk odvolání k zsv-u.

Podle poštovního razítka na obálce bylo odvolání podáno na poštu v H. C. dne 30. října 1922 a bylo opatřeno záznamem podatelny osk v P.: že došlo dne 30. října 1922 v 5 hodin 30 minut večer, po úředních hodinách. Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo zamítnuto jako opožděné.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou:

Podle § 77 zák. o okr. zast. jest odvolání z usnesení zastupitelstva nebo výboru okresního podati u okr. výboru ve 14denní lhůtě nepřestupné, počítajíc ode dne, kdy usnesení prohlášeno nebo dodáno bylo.

Odvolání jest řádně podáno, bylo-li podáno v ustanovené lhůtě a na místě, které k tomu zákonem jest ustanoveno. Jen jsou-li obě tyto náležitosti splněny, jest odvolání pokládati za podaná včas.

Ze spisů správních vychází, že u osk v P. od let zavedeny jsou úřed.

hodiny do 5 hodin odpoledne, do kteréž doby také podatelna jest otevřena.

Pro obor samosprávy v Čechách není předpisu, dle kterého se dny poštovní dopravy nepočítají do lhůty, jako tomu jest ku př. pro úřady politické dle zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. Lze proto jen takové podání pokládati za včasné, které došlo u příslušného úřadu nejpozději posledního dne lhůty před uplynutím hodin úředních.

Není sporu o tom, že usnesení osk v P. z 9. října 1922 bylo st-li doručeno dne 16. října 1922 a že lhůta k podání odvolání končila dnem 30. října 1922. Není dále sporné, že st-l podal odvolání s adresou osk na poštu v H. C. dne 30. října 1922 a že odvolání to došlo téhož dne do P. a bylo téhož dne doručeno okr. tajemníkovi v jeho soukromém bytě a sice po uplynutí hodin úředních.

Stížnost z toho dovozuje, že odvolání došlo na správné místo podací ve lhůtě zákonné, poněvadž okr. tajemník jest plnou mocí u poštovního úřadu v P. uloženou pravoplatně zmocněn na neobmezenou dobu až do odvolání, aby přijímal všechny poštou došlé zásilky pro zastupitelský okres p-cký a jeho úřady. Že pak žal. úřad tuto okolnost nevyšetřil, pokládá stížnost za podstatnou vadu řízení.

Při tom stížnost přehlíží, že nař. rozhodnutí odmítá odvolání st-lovo jako opožděné netoliko z důvodu, že nedošlo do podatelny osk, byvši dodáno do soukromého bytu okresního úředníka, nýbrž též z toho důvodu, že to vše se stalo dne 30. října 1922, tedy v poslední den lhůty, a ž po uplynutí hodin úředních. Tuto okolnost stížnost nijak nepotírá, takže musí býti pokládána za nespornou.

Dojde-li však opravný prostředek k úřadu v poslední den lhůty po úředních hodinách pro podatelnu stanovených, dlužno naň hleděti jako na spis po uplynutí lhůty došlý, a protože — jak výše vyloženo, ke včasnosti opravného prostředku jest dbáti jak dodržení lhůty, tak i správného místa podacího a chybí-li jedno z obého, není opravný prostředek podán včas, není při nedostatku jedné z těchto náležitostí zapotřebí se obíratí otázkou, zda snad druhá byla splněna.

V daném případě jest tedy odvolání st-lovo posledního dne lhůty po uplynutí hodin úředních došlé pokládati za opožděné bez zřetele k tomu, bylo-li podáno do podatelny úřadu nebo do bytu úředníka a beze zřetele k tomu, byl-li či nebyl úředník ten k jeho přijetí oprávněn.

Vzhledem k tomu bylo bez významu vyšetřovati dosah zmocnění okr. tajemníka z poštovního plnomocenství a nelze v opomenutí takového šetření spatřiti podstatnou vadu řízení.

Z těch úvah neshledal nss v nař. rozhodnutí nezákonnost, ani vadnosti řízení, na jehož základě bylo vydáno a zamítl stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 3822.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Diety z důvodu vedení dvojí domácnosti podle odst. II. D 2 usnesení min. rady ze 27. července 1920 nepřislušejí státnímu zaměstnanci, který není nucen žiti a také nežije úplně mimo pravidelnou svoji domácnost.

(Nález ze dne 27. června 1924 č. 11.674).